

Fragmenty „Ślubów Jana Kazimierza“, nadane 9 listopada t. j. w wigilię śmierci kompozytora na wszystkie rozgłośnie polskie, wywarły wrażenie głębokie. Muzyka tego oratorium ma szczery, dostojny patos, głębię poetyckiego nastroju.

„Śluby Jana Kazimierza“ wykonane zostały bardzo starannie przez lwowskie zespoły chóralne, zasłużone na polu krzewienia muzyki oratoryjnej: chór miesz. *Polsk. Tow. Muz.*, „*Latnia — Macierz*“ oraz zespół męski „*Bard*“. Podkreślić jeszcze należy pełnię soczystego i pięknego brzmienia wspomnianych chórów.

Z audycyj, transmitowanych z Poznania w dniach 23 listopada i 3 grudnia, pierwsza obejmowała kantaty: J. Sob. Bacha „Z nami bądź“ oraz G. Gorczyckiego „*Illuxit sol*“. I ta audycja dostarczyła nam wrażeń mocnych, dzięki przede wszystkim wysokiej temperaturze twórczej wykonanych dzieł. Kantaty te odświeżał chór im. *Moniuszki* z Poznania z daleko posuniętą dbałością o właściwe oddanie myśli muzycznych utworów. Jeśli natomiast chodzi o brzmienie zespołu, nie było ono niestety całkowicie wyrównane — głosy żeńskie śpiewały na ogół zbyt forsownie, stąd równowaga dynamiczna chóru, jako jednolitego organizmu, była dość często nadwyrężona. (A może to z winy mikrofonu, który — jak wiadomo — większymi względami darzy głosy męskie, aniżeli kobiece?).

Na marginesie zaznaczamy, iż wymieniony przed chwilą koncert należał do nieoficjalnego cyklu audycyj chóralnych, których szczegółowy plan został w roku bieżącym opracowany przez Wydział Muzyczny Polskiego Radia. Plan ten — jak pisaliśmy przed kilku tygodniami — przewiduje wykonanie w sezonie 1936 — 37 przez najlepsze w Polsce zespoły śpiewacze szeregu dzieł z t. zw. wielkiej literatury wokalne, a więc: kantat Bacha, „*Requiem*“ Mozarta, „*Stabat Mater*“ K. Szymanowskiego i t. p.

Druga audycja z Poznania poświęcona była w części wokalne (koncert z cyklu „*Sylwetki kompozytorów polskich*“) trzem utworom Feliksa Nowowiejskiego. Udział w audycji tej wzięły następujące zespoły: chór męski „*Echo*“ pod dyr. *Władysława Raczkowskiego* oraz chór parafii św. Łazarza pod kier. kompozytora. Pierwszy z nich wykonał (niezbyt zresztą pod względem intonacyjnym zadawolającą) kompozycję do słów M. Przesmyckiego „*Święty ogień*“. drugi — motet „*Ave Maria*“ i Psalm 136 „*Jeruzalem*“, nacechowany dostojnością koncepcji muzycznej, płynną i szlachetną inwencją melodyczną, oraz dobrą formą.

Tyleż mniej więcej audycyj chóralnych co z Poznania mieliśmy